

अयं धातुर्धृष्ट्यर्थे व्याख्यातः अनिधृष्टाः न नितरां धृष्टाः अपराभूता रक्षोभिः । वाचो बन्धुः वाण्या बन्धुभूताः यावद्वै प्राणेष्वप्यो भवन्ति तावद्वाचा वदतीति श्रुतेः [५. ३. ५. १६.] आपोमयी वागिति सामश्रुतेश्च । तथा तपोजाः तपःशब्देनात्राग्निरुच्यते तपसोऽग्नेर्जातास्तपोजाः अग्नेर्वै धूमो जायते धूमादभ्रमभ्रादृष्टिर्ग्रेवाऽऽता जायन्ते तस्मादाह तपोजा इति श्रुतेः [५. ३. ५. १७.] वायोरग्निरग्रेराप इति श्रुत्यन्तरात् [तैत्तिरी० आरण्य० ८. १.] । सोमस्य दात्रमसि सोमस्य दात्र्यो दानकर्त्र्यो भवथ यदा वाऽऽनमेताभिरभिषुण्वत्यथाहुतिर्भवतीति श्रुतेः [५. ३. ५. १८.] सोमदात्र्य आपः । स्वाहा राजस्वः स्वाहाकारिणा पूताः सत्यः राजस्वो जनस्य (५.) राजानं सुवते जनयतीति राजस्वो राजजनिका भवथ ॥ ६ ॥

सधमादो द्युम्निनीराप एता अनाधृष्टा अपस्यो वसानाः ।

पस्त्यासु चक्रे वरुणः सधस्थमपाऽ शिशुर्मातृतमास्वत्तः ॥ ७ ॥

का० [१५. ५. ६.] अभिषेचनीयेध्वेना व्यानयति सधमाद इति ॥ उत्पूता अभिषेकार्था अपोऽभिषेकार्थेषु पालाशौडुम्बरवाटाश्चत्येषु पात्रेषु पूर्वासादितेषु चतुर्थी विभज्य निनयति ॥ वरुणदेवत्या त्रिष्टुप् । या एता आपो वर्तन्ते कीदृश्यः सधमादः सह एकस्मिन्पात्रे माद्यन्ति कृष्यन्ति मादयन्ते प्रीणन्ति वा ताः सधमादः सह पूर्वान्मादयतेः द्विप् सध मादस्थयोश्छन्दसीति [पा० ६. ३. १६.] सहस्य सधदेशः । द्युम्निनीः द्युम्नं वीर्यमस्ति यासां ता द्युम्निन्यः पूर्वसवर्णादीर्घः द्युम्नं द्योततेर्यशो वान्नं वेति यास्कः [निरु० ५. ५.] । अनाधृष्टाः रक्षोभिरनभिभूताः । अपस्यः अप इति कर्मनाम [निघ० २. १.] अपसि कर्मणि साध्यः अपस्याः तत्र साधुरिति [पा० ४. ४. १८.] यत् सुपां सुलुगिति [पा० ७. १. ३१.] जसः सुरदेशः । वसानाः वस आह्वदने वसते आह्वदयन्ति पात्राणीति वसानाः । या एवंविधा आपस्तासु अन्तर्मध्ये वरुणो देवः सधस्थं सहस्थानं चक्रे कृतवान् सह स्थीयते यस्मिन् तत्सधस्थम् । किम्भूतो वरुणः अपां शिशुः बालकः अपां वाऽऽप शिशुर्भवति यो राजसूयेन यजतऽइति श्रुतेः [५. ३. ५. १९.] वरुणो राजसूययाजित्वादपां शिशुः । किम्भूतास्वप्सु पस्त्यासु पस्त्यमिति गृह्णामसु [निघ० ३. ४.] पठितं गृह्णामसु सर्वेषामाधारत्वात् तथा मातृतमासु अतिशयेन जगन्निर्मात्रीषु ॥ ७ ॥